

«Ο ρόλος των καταλήψεων στον κοινωνικό ανταγωνισμό / Μορφές οργάνωσης και τρόποι λειτουργίας».

Ιστορική Αναδρομή-Μορφές οργάνωσης και τρόποι λειτουργίας

Να ξεκινήσουμε με δυο λόγια για το κατελημμένο Παλιό Δημαρχείο, ένα κτήριο τοπόσημο για την πόλη του Χαϊδαρίου. Χτίστηκε το 1934-1936 από Γερμανό κατάσκοπο που εγκαταστάθηκε στη Ελλάδα από το Γ' Ράιχ πριν τη γερμανική κατοχή, μετά τον πόλεμο κατηγορήθηκε ως εγκληματίας πολέμου και το ακίνητο κατασχέθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο. Έκτοτε στο κτήριο στεγάστηκαν το Δημοτικό Σχολείο, η Αστυνομία, το Δημαρχείο και τέλος λειτούργησε σαν Πολιτιστικό Κέντρο μέχρι το 2005. Από το 2005 το κτήριο, όχι τυχαία, κλειδώθηκε και εγκαταλείφτηκε.

Το 2012, το Δίκτυο Αλληλεγγύης «ΙΣΤΟΣ» κατέλαβε το κτήριο, που λειτούργησε σαν αυτοδιαχειριζόμενος ελεύθερος κοινωνικός χώρος μέχρι το 2017, οπότε και διαλύθηκε η συνέλευση του.

Από το 2017-2023 το κτήριο χρησιμοποιήθηκε περιστασιακά από διάφορες αυτόνομες ομάδες (πολιτικές και μη) χωρίς κεντρική συνέλευση, κοινό πολιτικό πλαίσιο ή συλλογική διαχείριση.

Το Σεπτέμβριο του 2023 ξεκίνησαν προπαρασκευαστικές συνελεύσεις στις οποίες συμμετείχαν ομάδες που έκαναν χρήση του χώρου και ατομικότητες με σκοπό την κατάληψη του κτηρίου, τη συγκρότηση συνέλευσης και τη συνδιαμόρφωση πολιτικού πλαισίου με κεντρικούς άξονες: το άνοιγμα του χώρου ξανά στην πόλη, την αυτοδιαχείριση και συντήρηση του, την υπεράσπιση του δημόσιου-ιστορικού χαρακτήρα του κτηρίου και του ελεύθερου χώρου που το περιβάλλει και την επανανομηματοδότηση του ως συλλογικό πολιτικό χώρο ζύμωσης, δράσης και αντίστασης.

Κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών συνελεύσεων, τον Οκτώβριο του 2023 ο χώρος δέχθηκε φασιστική επίθεση (εισβολή στο χώρο και βανδαλισμό). Η συνέλευση αποφάσισε να μην επικοινωνηθεί δημόσια το γεγονός, προκειμένου να μην αναπαραχθεί-δοθεί βήμα σε φασιστικό λόγο, μια απόφαση που μέχρι και σήμερα συζητάμε για το θετικό ή αρνητικό, τελικά, πρόσημο της.

Ακολούθησε η πρώτη φασιστική επίθεση στη γειτονική κατάληψη του Παπουτσάδικου κατά τη διάρκεια εκδήλωσης. Αντανακλαστικά καλέστηκαν κοινές συνελεύσεις των δύο καταλήψεων, στα πλαίσια μιας συλλογικής αυτοάμυνας μέσα από συνέργειες και κοινές αντιφασιστικές δράσεις ως Αντιφασίστριες/ες Χαϊδαρίου (συλλογική κουζίνα, αφισοκολλήσεις, τρικάκια, μικροφωνική), με κορύφωση την μεγάλη αντιφασιστική πορεία στο Χαϊδάρι που στηρίχθηκαν από ατομικότητες, καταλήψεις και συλλογικότητες από την ευρύτερη περιοχή της Αθήνας.

Η φασιστική επίθεση στο Παλιό Δημαρχείο στο χρόνο που έγινε, πριν ακόμα “υπάρξει” η Αλλότρια, ήταν καταλυτική για την ταχύτητα των εξελίξεων.

Την 1η Δεκέμβρη η Αλλότρια “ανοίγεται” με σαφές πολιτικό πλαίσιο, με ανοιχτή, κοινή διαχειριστική-πολιτική συνέλευση στην οποία συμμετέχουν ομάδες και ατομικότητες.

Η δίμηνη περίοδος των αντιφασιστικών δράσεων ανέδειξε διακριτές διαφορές και αδυναμία πολιτικής συνδιαμόρφωσης με κάποιες ομάδες και αποφασίστηκε ο διαχωρισμός της συνέλευσης σε δύο ανοιχτές συνελεύσεις, διαχειριστική και πολιτική.

Ο τρόπος λειτουργίας αποτυπώθηκε σ' ένα "εσωτερικό χάρτη", να αναφέρουμε πριν το αναλύσουμε πως έχει ήδη υποστεί επεξεργασία και ανανέωση και είναι ευέλικτος σε σχέση με δυσκολίες και προβλήματα τα οποία παρουσιάζονται και φυσικά έχει αδυναμίες. Επίσης έχει ήδη τεθεί το θέμα απολογισμού του σε συζήτηση στα πρώτα γενέθλια της Αλλότριας.

Στη διαχειριστική συνέλευση συμμετέχουν ομάδες που στεγάζονται στην κατάληψη και ατομικότητες. Έχει την δυνατότητα να θέσει ζητήματα "**εξοστρακισμού**" ομάδων ή ατόμων που φέρουν σε κίνδυνο την κατάληψη.

Η πολιτική συνέλευση είναι ανοιχτή σε άτομα που συμμετέχουν στην κατάληψη, καθώς και σε ομάδες που λειτουργούν σ' αυτή, εφόσον αυτό έχει αποφασιστεί από τη συνέλευση τους και συμμετέχουν διακριτά και ενεργά, δεν έχουν ρόλο ακροατή αλλά συνδιαμορφώνουν πολιτικά με την κατάληψη.

Η πολιτική συνέλευση είναι το μέσο ζύμωσης και συνδιαμόρφωσης των πολιτικών θέσεων της κατάληψης, χάραξης των δρόμων αντίστασης απέναντι στη συστημική βαρβαρότητα και πραγμάτωσης μιας αντιεραρχικής, αυτοοργανωμένης, αλληλέγγυας κοινότητας. Λειτουργεί με γνώμονα την εξωστρέφεια, την κοινωνική απεύθυνση και την ενεργή δράση της κατάληψης. Συνδιαμορφώνει πολιτικά, συμμετέχει σε κοινές συνελεύσεις και συνδιοργανώνει εκδηλώσεις και δράσεις με άλλες καταλήψεις, στέκια και αυτοοργανωμένους χώρους.

Ζητούμενο είναι η δημιουργία επί μέρους ανοιχτών ομάδων-πρωτοβουλιών που θα αποτελούν αυτόνομες οντότητες, με συγκεκριμένους σκοπούς, δράσεις και παρεμβάσεις επί κοινωνικοπολιτικών θεμάτων και θα λειτουργούν στο χώρο.

Ο ΧΩΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟΣ σε ομάδες, πρωτοβουλίες και συλλογικότητες που αποφασίζουν με οριζόντιες διαδικασίες, αγωνίζονται, μέσα απ' την τέχνη- την αλληλεγγύη- τη συντροφικότητα- την αντίσταση και συμφωνούν με το πολιτικό πλαίσιο της κατάληψης. **Οι ομάδες-συλλογικότητες που συνυπάρχουν στην Αλλότρια** αποφασίζουν μέσω δικής τους αυτόνομης, ανοιχτής συνέλευσης. Οι ζυμώσεις και η συνεργασία μεταξύ τους είναι **ζητούμενα** που λειτουργούν καταλυτικά για τη συνοχή, την αυτονομία και την ανοιχτότητα του χώρου. Στόχος μας είναι η συνύπαρξη των ομάδων στο χώρο να μην έχει την έννοια της **συγκατοίκησης λόγω ανάγκης** αλλά ιδανικά την ουσιαστική συνεργασία και συνέργεια.

Η οικονομική αυτονομία της κατάληψης στηρίζεται στο "αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο" ή άλλες εκδηλώσεις-δράσεις οικονομικής ενίσχυσης. Για την λειτουργία και διαχείριση του χώρου έχουν συσταθεί ομάδες εργασίας (**ομάδα "κουμπαρά", «προμηθειών», "τεχνική ομάδα", επικοινωνίας**) που συγκροτούνται από τη συνέλευση ανάλογα με τις ανάγκες και τις διαθεσιμότητες.

Κοινωνικός Ανταγωνισμός

Δικαίωση της επιμονής επανάκτησης δημόσιων χώρων

Ας ξεκινήσουμε από τα ντουβάρια κι απ' το χώμα που πατάμε. Το Παλιό Δημαρχείο και η πλατεία ήταν ανυπεράσπιστα, το κράτος δεν αναγνωρίζει ούτε την ιστορικότητα του κτηρίου, ούτε τον ελεύθερο δημόσιο χώρο πρασίνου που το περιβάλλει. Το 2012 η κατάληψη του "Ιστού" μαζί με όλη τη γειτονιά απέτρεψαν τα σχέδια για γκρέμισμα του κτηρίου και κατασκευή νέου που θα καταλάμβανε ολόκληρη την πλατεία, εμπόδισαν τον εργολάβο να εγκατασταθεί και κατάφεραν να ακυρώσουν το έργο. Τα σχέδια όμως για την "αξιοποίηση" του ακινήτου-φιλέτου δεν έχουν εγκαταλειφθεί, ψελλίζονται ανακατασκευασμένα στις προεκλογικές φιέστες ξανά και ξανά.

Η κατάληψη και το άνοιγμα του κτηρίου στην πόλη υπερασπίζεται τον ιστορικό χαρακτήρα του και την πλατεία απέναντι σε κάθε σχέδιο κατεδάφισης και τσιμεντοποίησης.

Εννοείται πως υπάρχουν προβλήματα με τη γειτονιά, και με όλες τις γειτονιές σε όλες τις καταλήψεις, σε όλη την Ελλάδα. Στη γειτονιά μας, εκτός από πολύ βασικούς ιδεολογικούς εχθρούς, οι περισσότεροι χαίρονται μια πλατεία και ένα κτήριο, που πήραν ζωή και άνοιξαν για όλους, για παράδειγμα, και όχι μόνο, η “Μέρα Γειτονιάς” η οποία λειτούργησε σαν μια πρώιμη μορφή συνέλευσης γειτονιάς..

Αυτό που μας δικαιώνει εν τέλει είναι ότι επιμένουμε να διεκδικούμε το δημόσιο χώρο ΕΛΕΥΘΕΡΟ για όλους και για όλα και για πάντα .

Πως ανταγωνιζόμαστε-Δομές από τα κάτω- Νέοι κοινωνικοί τρόποι απεύθυνσης και κινηματικού αγώνα

Βιώνοντας μια συνθήκη όπου κατασκευάζονται συνεχώς νέες καταναλωτικές ανάγκες μιας χρήσης και όπου όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται, καλούμαστε να προτάξουμε αυτοοργανωμένες δομές που να καλύπτουν βασικές ανάγκες αλλά και να αλλάζουν τη συνθήκη. Η τέχνη και η γνώση μπορούν να την αλλάξουν αν είναι ελεύθερες (γι’ αυτό και δεν είναι) και αν τις μοιραζόμαστε από την Κρήτη μέχρι την Θεσσαλονίκη (Αλεξανδρούπολη). Στους 6 μήνες που υπάρχει η Αλλότρια έχουμε απολογιστεί και επαναπροσδιορίσει δομές και τρόπους απεύθυνσης και απόλαυσης, πιστεύοντας πως οι δομές από τα κάτω χτίζουν κοινότητες.

Η Συλλογική Κουζίνα είναι η πρώτη δομή της κατάληψης και η πρώτη αντιφασιστική δράση που οργάνωσαν οι Αντιφασίστριες/ες Χαϊδαρίου με σύνθημα “Μαγειρεύουμε συλλογικά, τρώμε συλλογικά, τσακίζουμε το φασισμό σε κάθε γειτονιά”. Η ανταπόκριση ήταν σημαντική και αποφασίσαμε να συνεχίσουμε να μαγειρεύουμε ΟΛΑ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΟΛΑ, το τελευταίο Σάββατο κάθε μήνα στην κεντρική πλατεία της πόλης, σηματοδοτώντας έτσι την παρουσία μας στο δρόμο και αλληλεπιδρώντας ανοιχτά με την πόλη. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΚΕΨΕΙΣ η κουζίνα να αυτονομηθεί με σκοπό τη συμπερίληψη και την ανοιχτή απεύθυνση καθώς και την δυνατότητα να οργανωθεί τακτικότερα.

Στην πρώτη συλλογική κουζίνα ξεκίνησε και η συνεργασία μας με την Ομάδα Αλληλεγγύης Αστέρων-Solidarity Crew που σήμερα στεγάζει στην κατάληψη την Δομή Ρούχων και ειδών πρώτης ανάγκης.

Οι δράσεις εκτός του εδάφους μας μικραίνουν τις αποστάσεις και ανοίγουν δίαυλους ενώ ταυτόχρονα κλείνουν το δρόμο στο φασισμό, μαζί με τις συνέργειες αποτελούν δομικά στοιχεία για τη σύνδεση των κοινοτήτων και των αγώνων.

τέχνη, χαρά κι απόλαυση

Οι δομές που χτίζουμε είναι επίμονα συνδεδεμένες με την τέχνη μέσα από αντιεμπνευματικές εναλλακτικές δράσεις, γιατί ο χορός, οι προβολές, το θέατρο, η μουσική λειτουργούν καταλυτικά και σε πολλά επίπεδα στη διεργασία πολιτικών, κοινωνικών και ιδεολογικών ζυμώσεων και γι’ αυτό για το σύστημα δεν νοούνται ελεύθερα αλλά εμπόρευμα για τους λίγους.

Συχνά το καφενείο λειτουργεί και ως πολιτικό και οι συναντήσεις αυτομόρφωσης επίσης βοηθούν τις πολιτικές ζυμώσεις.

Οι συναντήσεις σύγχρονου χορού, το θερινό σινεμά στην πλατεία, η θεατρική και η μουσική ομάδα, το αναγνωστήριο-βιβλιοθήκη συμβάλλουν ουσιαστικά στην ανοιχτότητα του χώρου από τα “μέσα προς έξω” -και το αντίστροφο- και στη σχέση του με την τέχνη αλλά και την απόλαυση.

**κατάληψη
Αλλότρια**